

Κύπρον προσέθηκεν εἰς τὰς ἀπεράντους κτήσεις τοῦ Ὀσμανικοῦ κράτους, εὐρίσκομενος ἡμέραν τινὰ ἐν λουτρῷ καὶ μεθυσθεὶς καθ' ὑπερβολὴν ἐκ τῆς ἀπλήστου ροφήσεως κυπριακοῦ οἶνου, ὠλίσθησεν ἐπὶ τοῦ λείου καὶ ὀλισθηροῦ δαπέδου τοῦ λουτροῦ, καὶ πεσὼν εὗρεν οἰκτρὸν θάνατον. Τὸ κύπριον λοιπὸν νέκταρ γενόμενον αἵτια, ὡς ἐλέγθη, τῆς κατακτήσεως τῆς νήσου, ἐγένετο αἴτια καὶ τῆς καταστροφῆς τοῦ κατακτητοῦ.

Ἐν Λεμῆσσῃ Κύπρου, 1896.

A. K. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

ΥΠΝΟΣ—ΠΡΟΔΟΤΗΣ

ΕΚΕΙΝΗ δὲν τὸ ἐπίστευεν ὅτι ὁ ἔκλεκτὸς τῆς καρδίας της ἦτο ὑπηρέτης ξενοδοχείου.

— "Α ! μπᾶ ! ἔλεγεν. Αὐτὸς μοῦ εἶπεν ὅτι εἶνε γραμματεὺς εἰς ἕνα μεγάλο μάλιστα κατάστημα.

Μίαν ἡμέραν εὐρέθησαν εἰς τὴν ἔξοχήν.

Ἐκάθησαν ἀπὸ κάτω ἀπὸ ἔνα δένδρον.

Αὐτὸς ἐνύσταζε πολύ.

Αὐτὴν ἔφλεγεν ἀπὸ ἔρωτα.

Ἡρχισε νὰ τὸν θωπεύῃ, νὰ τὸν ἀποναρκόνῃ γλυκὺς ὅπνος.

— Μ' ἀγαπᾶς ; αἴφνις τὸν ἔρωτᾶ ἔκείνη.

— Πῶς ὅχι, τῇ ἀπαντᾷ, ἡμιανοίγων τοὺς ὀφθιλμούς του.

·Αλλ' ἀμέσως τοὺς ἔκλεισε πάλιν.

Μικρὰ σιγὴ ἐπικολούθησε.

Εἶτα τὸν ἔρωτᾶ πάλιν μὲ τρυφερότερον τόνον :

— Καὶ πόσον;

— Τὸ ρὸς-μπίφ, ἔνα σελίνι, τὸ ψάρι μισὸ σελίνι, τὰ κολοκυθάκια, μία πένα τά... καὶ ἀκούμβησε τώρα τὴν κεφαλὴν του ἐπὶ τοῦ κορμοῦ τοῦ δένδρου, ἐβυθίσθη εἰς ὅπνον μακάριον, καὶ ὃν χρόνον ἐκείνη ἐτρέπετο εἰς φυγήν.